

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 97).

Sagen sættes til Forhandling.

Justitsministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig for dette høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget enstemmigt af Landstinget.

Hovedloven paa dette Omraade er endnu Loven af 2. Marts 1861 om Brandpolitiet paa Landet, hvilken Lov med forskellige senere Ændringer er bekendtgjort ved Ministeriets Bekendtgørelse af 1. August 1912. Denne Lovgivning om Brandpolitiet paa Landet og det dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen er i Tidens Løb paa flere Omraader blevet forældet, dels derved, at der stilles for haarde Krav overfor de nuværende forbedrede Byggeforshold, dels derved, at der ikke bydes tilstrækkeligt Værn mod Brandfare overfor de mange tekniske Nydannelser, der er fremkommet efter Lovens Udstedelse. Allerede i Rigsdagssamlingen 1901—02 fremsatte den daværende Justitsminister et Forslag til en ny Brandpolitilov, et Forslag, der paa ny blev fremsat i den følgende Rigsdagssamling. Imidlertid strandede Forhandlingerne den Gang, fordi Folketingsudvalget foreslog at hæve Forbudet i den gældende Lov mod snævre Skorstene i Bygninger med brandfarligt Tag, og dette Forslag vilde den daværende Regering ikke tiltræde. Forslag om Revision af Brandpolitiloven blev derefter først fremsat langt senere.

Revisionskravet har i Aarenes Løb særlig været rejst af de gensidige Brandforsikringselskaber, idet disse støttet paa statistisk Materiale har paavist en stadig Stigning i Aarenes Løb af Brandskadehyppigheden. I Bemærkningerne til det Lovforslag, som min Forgænger fremsatte i 1922, vil man finde et Uddrag af denne Statistik; jeg skal nøjes med at fremdrage et Par Tal. Brandskadetabene i Tidsrummet 1900—01 til 1914—15 beløb sig til over

110 Mill. Kr. De fordelte sig saaledes, at 61 pCt. af Tabene faldt paa Bygninger og kun 39 pCt. paa Løsøre. Af det samlede Tab faldt de 25 pCt. i de første 5 Aar, 33 pCt. i de næste 5 Aar og 42 pCt. i de sidste 5 Aar af Perioden, altsaa en stadig Stigning. Skadeskvotienten for det samlede Tab var 17 pCt. højere i Perioden 1910—11 til 1914—15 end i Perioden 1900—01 til 1904—05.

Efter disse forskellige Henvendelser nedsatte Justitsministeriet i 1911 et Udvalg, der bestod af Repræsentanter for Bygningsbrandforsikringsforeningerne og Løsøreselskaberne, og dette Udvalg udarbejdede et Udkast til en ny Brandpolitilov for Landet. Det Lovforslag, jeg omtalte før, der blev fremsat i 1922 i Landstinget, var til Dels udarbejdet paa Grundlag af dette Udkast, dog at der forinden var foregaaet en Række Forhandlinger mellem Justitsministeriet, De samvirkende Sogneraadforeninger, Amsraadsforeningerne, Repræsentanter for de gensidige Brandforsikringselskaber og forskellige sagkyndige paa Bygnings- og Brandvæsenets Omraade. Det Lovforslag, der foreligger nu, byder jo paa et saadant Mylder af Detail-Regler, at jeg mener at burde indskrænke mig til at fremhæve enkelte Hovedspørgsmaal. Jeg vil da, for at man kan se de Ændringer, der særlig er sket i Regeringsforslaget under Behandlingen i Landstinget gennem de sidste 2—3 Aar, foreløbig gaa ud fra det Lovforslag, der blev fremsat af Regeringen i Oktober 1922, og som altsaa har dannet Grundlaget for Landstingets Forhandlinger de sidste Par Aar. Dette Lovforslag byggede paa den nugældende Lov af 1861. Kapitlerne 1 og 2 og til Dels Kapitel 5 indeholder de forebyggende Regler, hvorimod særlig Kapitlerne 3 og 4 tager Sigte paa de Foranstaltninger, der skal træffes for at kunne standse en Brand.

Kapitel 1 indeholder de udførlige Regler for Bygningers Opførelse paa Landet, og der er her Grund til at nævne, at § 9 ophæver det gældende Forbud mod Anvendelse af snævre Skorstene i Bygninger med ildfængende Tag, altsaa: det gamle Strids-spørgsmaal er endt med, at Rigsdagen har sejret.

Kapitel 2 omhandler Bestemmelserne om Omgang med Ild og Lys. I Regeringsforslagets § 20 foreslages det at paabyde Ansættelse af faste Skorstensfejere, saaledes at kun disse maatte foretage Rensning og Udbrænding af Skorstenene, og det bestemtes endvidere, at saa vidt muligt maatte kun uddannede Skorstensfejere an-